

نجوای دل

(مجموعه‌ای از دل‌نوشته‌های تنهایی در قالب نیایش)

عزت زارعی

انتشارات محقق

نجوای دل (مجموعه‌ای از دل‌نوشته‌های تنهایی در قالب نیایش)

زارعی، عصمت؛ ۱۳۵۲ -
نجوای دل : (مجموعه‌ای از
دل‌نوشته‌های تنهایی در قالب نیایش)
عصمت زارعی.
مشهد : انتشارات محقق، ۱۳۹۵.
۵۶ ص:؛ مصور: ۵/۱۴ × ۵/۲۱ س.م.
978-600-8375-03-6

سرشناسنامه
عنوان و نام پدیدآورنده

انتشارات نشر
مشخصات ناشری
شابک

فراغت و سلامت نویسی
موضوع
موضوع
موضوع

Gratitude to God

BP۸/۲۱۷/۳:۳ ۱۳۹۵

۷۷۸/۳۹۷

۴۳۸۲۱۱۸

رده بندی کنگره

رده بندی دیویی

شماره کتاب شناسی ملی

نویسنده: عصمت زارعی

ویراستار: محمدحسین فرهنگدی

حروفچینی و صفحه آرایی: واژگان خرد / محسنی

چاپ و لیتوگرافی: چاپ آسمان

چاپ اول: ۱۳۹۵ - ۱۰۰۰ نسخه رقعی

قیمت: ۸۵۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۳۷۵-۰۳-۶

آدرس: گلپهار، بلوار عدالت، عدالت ۳۸، سرور ۷، پلا

تلفن: ۰۹۱۵۱۱۶۳۱۰۰

کلیه حقوق برای نشر محقق محفوظ است.

فهرست

۷	مقدمه
۱۲	خوندا! تو را سپاس!
۱۸	نجوی دل
۵۱	رهایی از خیشتن غریب!
۵۴	نیایش‌هایی زیبا از دکتر علی شریعتی

مقدمه

نیایش زیباترین، عارفانه ترین و در عین حال ضروری ترین نیاز وجودی انسان است. روحی که نیایش را نمی شناسد و بدان واقعی نمی نهد، بی تردید روحی بیمار است. با انزهی از خلأ و نقصان! و چشمی که با اشک بیگانه است، یقیناً از آن دلی است سخت و بی‌مده!

نیایش، ابهار ناپیدا به درگاه خالق هستی است و گشودن دل، به جانب آن ذات لایزالی که معجزه‌ها را از او سرزده و تمامی خزائن آسمان ها و زمین، از آن اوست. وجود بی مثالی که تمامی هستی نیازمند او، و او خود، غنی و بی نیاز از همگان است. آن قادر بی همتا و تفریاده توانایی که خود، استجاب دعا ی بندگان را تضمین نموده و مردمان را به بیس و تسلیم کردن حوائج از خود، امر فرموده است.

نیایشگر، خود را در برابر قدرت بی انتهای عزیمت یابد که دست یابی به رستگاری و فلاح و کسب موفقیت، تنها و تنها به ایستادگی، مشیت و خواست او بستگی دارد؛ لذا خود را موجودی به شدت ناتوان و بی‌مده درسی یابد و نیازمند یاری جستن مداوم از او.

در مروری به گذشته تاریخ بشری، به این واقعیت غیر قابل انکار می‌توان دست یافت که اصولاً نیایش در تمامی اعصار و ادوار زندگی بشر - به اشکال و انواع گونه گونه - وجود داشته و تمامی انسان ها به نحوی از انحا به نیایش می‌پرداخته

اند؛ به دیگر بیان، هیچ جامعه‌ای را نمی‌توان متصور شد که رگه‌های زیبای نیایش و استمداد از نیروهای غیبی و غیر مادی در آن یافت نشود.

بر این اساس، نیایش و عبادت امری فطری بوده و در ژرفای وجود آدمی جای دارد و از ابتدای پیدایش بشر وجود داشته و تا همیشه تاریخ بشر نیز وجود خواهد داشت. در آثار به جامانده‌ای که در اثر کشفیات جدید باستان‌شناسی بر روی سنگ‌ها به دست آمده و نیز از نقوش متعددی که بر دیوار غارها به جای مانده، به درستی به این امر می‌توان پی برد.

بی‌تردید از آن‌جا که بشر خود را ناتوان و نیازمند می‌یافته و ندای فطرت نیز به یاری‌اش شتافت است. لاجرم توجه کانون غیر مادی جهان (خالق هستی) شده و در تمامی ادوار زندگی بالاتر در زمان مواجهه با مشکلات و مصائب به نیروهای برتر و غیر مادی در هستی و وسیله جسته است. در ابتدا انسان‌ها به ارواح و مخلوقات نادیدنی متوجه گشته و نیایش و تضرع به بت و غیر آن.

اما با ظهور پیامبران الهی، اعتقاد به خداوند یکتا و نیایش با او و استمداد و یاری از خالق هستی، جایگزین اعتقاد به ارواح و نیروهای خیالی شده است. بی‌تردید والاترین و ارزشمندترین خصوصیت انسان‌ها، «معرفت» آفریننده هستی، «احساس نیاز به او» و «نیایش و عبادت» به درگاه اوست.

نیایش در واقع اثبات اوج بندگی انسان به درگاه خداوند، راز و نیاز حالصانه با معبود جهان و عرضه نیازها، دردها، و آرمان‌ها به پیشگاه حضرت اعلی است. و نماز، زیباترین و کامل‌ترین شکل نیایش انسان است. نیایشی که انسان ناتوان و مضطرب را به بالاترین قدرت هستی پیوند می‌دهد و به او امید و حرکت و نشاط و هدف می‌بخشد. بنا به گفته آلکسیس کارل: «نیایش اصولاً کشش روح است به سوی کانون غیر مادی جهان...»

نیایش پرواز روح است به سوی خدا و یا حالت پرستش عاشقانه‌ای است نسبت به آن مبد‌آی که معجزه حیات از او سر زده است و بالاخره نیایش نمودار کوشش انسان است برای ارتباط با آن وجود نامرئی، آفریدگار همه هستی، عقل کل، قدرت مطلق، خیر مطلق و...

آنها که دلی خالی از اندیشه دارند، خدا را همچون گرمای خورشید و یا عطر گل، به طور طبیعی احساس می‌کنند. نیایش بر روی صفات و خصائل انسان اثر می‌گذارد؛ بنابراین باید نیایش راپیوسته انجام داد. اپیکتت می‌گفت: «بیش از آن چه نفس می‌کشی، به خدا بیندیش!» امرسون می‌نویسد: «هیچ کس هیچ وقت نیایش نکرده است مگر آن که چیزی دستگیرش شده است». نیایش، خود یک طریقه زندگی کردن است. اساتید عرفانی، جنبشی است که از اعماق فطرت ما سرچشمه گرفته و یک غریزه اسلم است. بان همچنان که به آب و اکسیژن نیازمند است؛ به خدا نیز محتاج است. اجتهاداتی که امتیاج به نیایش را در خود کشته اند، معمولاً از فساد و زوال مصون نخواهند بود.

کتابی که در دست دارید در واقع مجموعه‌ای از زمزمه‌های تنهایی و دل نوشته‌های عارفانه من است که در دورانی خاص، به صورت دعا و نیایش با آفریدگار مهربان داشته‌ام.

به دیگر بیان، این نوشتار، تلاشی است در جهت به نگرش در آوردن فریادهای درونی من در هنگامه دل تنگی‌های عزلت و تنهایی. لحظات آب و نیایی که خود را - همواره - نیازمند اتصال به آن معبود هستی می‌یافته و مضران کمال و هدایت و رستگاری را از او طلب نموده‌ام.

امید است این مجموعه از نیایش و دل نوشته‌های برآمده از دل، بتواند خوانندگان را در مسیر توجه دادن بیشتر به ارزش و ضرورت نیایش، یاری دهد و گامی هر چند کوچک به سوی دستیابی به فضایل و کمالات انسانی را موجب گردد.

عصمت زارعی - مشهد مقدس

دی ماه ۹۴